

καὶ τὸ ἀπλός αἰγάλεα, ὅστις ἔσθι τὴς πατέρες·
δος τὸς ἐπίσης, παρελθὼν τὸ αὐτὸν. καὶ τὰ τῇ
φύσῃ αἰγάλεα, οὐ δὲ μὴ αὐτῷ αἰγάλεα· αὐτὸς γε
ἔνεκα τὰ τοιάντα. καὶ ὅστις τε θεοῖς εἰδέχεται
τὸ στρέψαν μέταλλον, οὐ ζώντες τὸ γε αὐτὸν ἐ-
νεκα μέταλλον ἔχει τὰ ζῶντα. καὶ ὅστις ἔργα τῷ
ἄλλων ἔνεκα γένον γε αὐτὸν. καὶ ὅστις διατε-
γίζει σπέλαμος, ἀλλα μὴ ποτὲ αὐτὸν, καὶ περὶ
τοῦ διποιόντας· δίκηγον γαρ καὶ τὰ δι-
εργητήμετα· οὐ γε εἰς αὐτὸν. καὶ τὰ ἐγαντία,
οὐ ἐφ' οἷς αἰχόντες· τὰ γε αἴγαλα αἰχό-
ντες, καὶ λέγοντες, καὶ ποιοῦστες, καὶ
μέλοντες· ὥστε καὶ Σατυφῶ πεποίκινεν,
εἰπόντος τὸν Αλκιβίου,

Θέλω τοτε εἰπεῖν, ἀλλά μὲν καλύτερος·
Αἱ δὲ ἕπεις εἰς τολῶν ἔμεγχην καλόν,
Καὶ μήτε εἰπεῖν γλωσσας ἐπύνης κακόν,
Αἰσθός καὶ στὸν ἐπέχεν ὄμρυστα,

Αἴλα ἔλεγες ποτε τῷ δικαιόνῳ.
καὶ ποτὲ ἄντας μὴ φοβούμενος· ποτὲ
γε τῷ ποτε δέδειν φερόντων ἀγαθῶν, ποτὸ^{το}
πάρχοντα. καὶ αἱ τῷ φύσῃ απουδαύοτεσσον
ἀρέτη, καλότοις· καὶ τὰ ἔργα, οἷον, αἰδρός,
οὐ μακρός. καὶ ὅστις διποιαντεῖς δίλας
μέλον γε αὐτοῖς· διὸ τὸ δίκηγον καὶ οὐ δικαιο-
σιών, καλόν. καὶ τὸ τοῦ ἔχθρος πικρότε-
ρον μέλον, καὶ μὴ πεπαλάπτεθεν· τοῦτο
γε αἰτιοποιόντα, δίκηγον· τὸ δὲ δίκηγον,
καλόν· καὶ αἰδρέον, τὸ μὴ πεπαλάπτεν. καὶ
νίκην, καὶ πηνίαν, τῷ καλόν· αἱρετά τε γε
ἀκέρατα ὄντα, καὶ ἔπεροχοις αἱρετής μηλοῦ.
καὶ τὰ μηνιονόματα· καὶ τὰ μέλον, μέλ-
λον. καὶ αἱ μὲν ζῶντα ἔπειτα· καὶ οἵς πηνὶ^{το}
ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ ποτεστά. καὶ τὰ μονον
ταρχόντα, καλότα· διμηνιαντεστεσσον
γαρ. καὶ ιπτηματα ἀκερπτε· ἐλευθερώτεσσον
γαρ. καὶ τὰ παρ' ἐκάστοις δεῖδια, καλά·
καὶ ὅστις σημεῖον δεῖ τῷ παρ' ἐκάστοις ἐπει-
κούρεψον δῆ· εἰς Δαμαδείμους κομῆθεν, καλόν·
ἐλευθερίας γε σημεῖον οὐ γαρ δέ τοι κομητητα
εἶδεν ποτεστάς ἔργον θητικόν. καὶ τὸ μη-
δεῖν αἱ ἔργαζεσθαι βαίναντον τέχνων· ἐλευ-
θερίαν γε, τὸ μὴ ποτε δέλλον ζῆν. λιπτέον δὲ
καὶ τὰ σωματιγγες τοῦς ἀστράφοντας ταῦτα
ὄντα, καὶ ποτές ἐπειγον, καὶ ποτές ψύχον·
οἷον τὸν δυλαβῆν καὶ δύψυχον, δειλὸν καὶ
δηπτίσουλόν· καὶ τὸν ἡλίσιον, ληπτόν· καὶ
τὸν αἰσθάλητον, πρέσον. καὶ ἐκεῖσον δέ, ἐν τῷ παρεξιστοντοις ἀεὶ καὶ τὸ βέλτιστον·

A Et simpliciter bona, & quæcunque pro pa-
tria gesserit aliquis, negligens suum ipsius.
Et naturaliter bona. Et quæ non ipsi bona;
ipsius enim causa talia sunt. Et quæcunque
mortuo contingit ut adsint magis, quam
viventi. Id enim quod sui causa est, con-
tinent magis quæ sunt viventi. Et quæcunque
opera aliorum sunt causa: minus e-
nīm sui. Et quæcunque bona actiones
sunt erga alios, sed non erga se. Et erga eos
qui bene fecerunt, quia id iustum est. Et
beneficia, quia non sunt erga ipsum. Et
contraria eis, in quibus verecundantur.
Nam verecundantur qui propria & di-
cūt, & faciunt, & diciturunt, & facturi, ut
etiam Sappho cecinit, cum diceret Alex-
eus, Volo aliquid loqui, sed me prohibet
pudor. Si venissis in bonarū rerum desi-
deriū, aut honestarum, neque dicere ling-
ua tentasset malum, pudor nequaquam
occuparet oculos, sed loquereris de re iu-
sta. Et de quibus anguntur, cum minimè
metuant: quia in bonis quæ ad gloriam
referuntur, hoc in odo afficiuntur. Et qui
natura sunt meliores, eorum virtutes ho-
nestiores, & opera, ut viri, quam mulieris.
Et quæ voluptriarū aliis magis, quam ipsis.
Quamobrem iustum, & iustitia honesta
est. Et inimicos vlcisci magis, & non re-
ciliari. Nam par pari referre iustum est.
Iustum autem est honestum: ad fortitudi-
num verò pertinet, nō cedere. Et victoria,
& honor inter honesta. Nam eligenda
sunt etiam nullum fructum ferūt, & ex-
cellentiam virtutis declarāt. Et memorabilia.
Et quæ memoria digniora sunt, ho-
nestiora sunt. Et quæ non vivent sequun-
tur. Et quæ honor consequitur. Et quæ ex-
cellunt. Et quæ soli adsunt, honestiora
sunt: valde enim memorabilia sunt. Et
possessiones nō frugiferæ, quia liberalio-
res. Et quæ singulorū sunt propria, honesta
sunt. Et quæcunque signa sunt eorum quæ
apud quosque laudantur, ut Lacedemone
comam alere, honestum est, nā libertatis
est signum. Nō enim est ei, qui comam a-
lit, facile vllam obire munus seruire. Et
nullam exercere operosam artem, quia
pertinet ad libertatem nequaquam ad alterius arbitriū vivere. Sumere verò oportet
etiam ea, quæ vicina sunt iis, quæ ad-
sunt, quasi eadem sint, & ad laudem & ad
vituperationem, ut cautū, & animosum, ti-
midum, & insidiosum, stolidum & bo-
num, & indolentem lenem, & vnum-
quodque ex consequentibus, semper
secundum id, quod optimum est, ut

B C D E F
τον παρεξιστοντοις ἀεὶ καὶ τὸ βέλτιστον·
xx iii